

РЕШЕНИЕ

№ 601

гр. София, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 17.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3848** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Дял трети, Глава десета, Раздел първи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на С. П. Л., с адрес, [населено място], кв. И., [улица], вх. А, ет. 6, ап. 615, съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.5, офис 33, чрез адвокат И. П. срещу Решение № 1040-21-235/22.03.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е отхвърлена жалба УРИ 9001-21-259/30.09.2020 г., подадена от С. П. Л., като неоснователна и са потвърдени Разпореждане № 214-00-8293-5 от 21.09.2020г.

на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, с което е отменено Разпореждане № 214-00-8293-1/30.04.2020 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица/ПОБ/ и Разпореждане № 214-00-8293-6 от 21.09.2020г.

на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, с което е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а, ал. 1 от КСО.

Навеждат се доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт и се иска неговата отмяна от съда. Поддържа се, че са налице законоустановените предпоставки на чл. 54а, ал. 1 от КСО за отпускане на парично обезщетение за безработица, и като е приел обратното и е отказал отпускане на парично обезщетение за безработица, административният орган е приложил неправилно материалния закон. В съдебно заседание жалбоподателя се представлява от адв. П., поддържа жалбата, допълнителни съображения се излагат в писмено становище приложено по делото.

Претендират се сторените по делото разноси, представя списък.

Ответникът по жалбата - Директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез процесуалния си представител, е на становище, че жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена. Поддържа се, че оспореният административен акт е законосъобразен и съдържа фактическите и правни основания за неговото постановяване. Допълнителни съображения се излагат в писмено становище приложено по делото. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление от 07.04.2020 г. С. П. Л. сезира административния орган с молба за отпускане на ПОБ на основание чл. 54 а от КСО. Към него прилага копие на заповед №5/06.04.2020г. за прекратяване на трудово правоотношение с „Верди-М 2003” ООД, ЕИК[ЕИК], считано от 06.04.2020 г. на основание чл. 71, ал.1 от КТ.

С Разпореждане № 214-00-8293-1 от 30.04.2020 г. на основание чл. 54ж, ал.1, чл.54 б. ал.1 и чл.54 в, ал.1 от КСО на жалбоподателя е отпуснато ПОБ, считано от 06.04.2020 г. до 05.04.2021г. в размер на 74.29 лв. дневно.

Във връзка с подадена декларация УРИ 903321-1751#2/01.05.2020 г. от С. П. Л. за промяна на обстоятелствата за изплащане на ПОБ, с която декларира началото на трудова дейност по чл. 4 от КСО, с Разпореждане № 214-00-8293-4 от 13.05.2020 г. на основание чл. 54 ж, ал.1 и във връзка с чл.54д, ал.1 от КСО, е прекратено изплащането на ПОБ, считано от 27.04.2020 г.

Във връзка с подадена декларация УРИ 903321-1751#2/01.05.2020 г. от С. П. Л. за промяна на обстоятелствата за изплащане на ПОБ, с която декларира началото на трудова дейност по чл. 4 от КСО, с Разпореждане № 214-00-8293-4 от 13.05.2020 г. на основание чл. 54 ж, ал.1 и във връзка с чл.54д, ал.1 от КСО, е прекратено изплащането на ПОБ, считано от 27.04.2020 г.

На 09.09.2020 г. С. П. Л. подава заявление - декларация УРИ 9033- 21-29/09.09.2020 г. за отпускане на ПОБ на основание чл. 54 а от КСО. Декларира прекратяване на трудово правоотношение с „ДЗИ - Общо застраховане” ЕАД, считано от 09.09.2020 г. и прилага копие на заповед № 30/08.09.2020 г. за прекратяване на трудово правоотношение с „ДЗИ - Животозастраховане” ЕАД и заповед № 49/08.09.2020 г. за прекратяване на трудово правоотношение с „ДЗИ - Общо застраховане” ЕАД, считано от 09.09.2020 г.

След извършена повторна преценка на правото на ПОБ на С. П. Л. е установено, че по данни от ТРРЮЛНЦ на 25.05.2005 г. жалбоподателя е вписан като едноличен собственик и управител на „Фаст инфо” ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Заличен е като такъв на 21.08.2015 г. и е вписан отново като собственик и управител на 15.02.2019 г. При

извършена справка в търговския регистър се установява, че не е публикуван договор за управление на търговското дружество, а представителната власт на С. П. Л. произтича от акта за учредяване на дружеството, съгласно който той, в качеството на едноличен собственик на капитала, е определен за представляващ и управляващ дружеството. На 08.10.2020 г. в ТР е вписано заличаването на С. П. Л. като управител на „Фаст инфо“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

С Разпореждане № 214-00-8293-5 от 21.09.2020 г. на длъжностното лице по чл. 54 ж, ал.1 от КСО на основание чл. 54 ж, ал. 2 т. 2 от КСО е отменено Разпореждане № 214-00- 8293-1 от 30.04.2020 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54 а от КСО. Паричното обезщетение за безработица е неправилно отпуснато, тъй като е установено, че същото е неправилно отпуснато предвид обстоятелството, че лицето е било вписано като управител на търговско дружество.

С Разпореждане № 214-00-8293-6 от 21.09.2020 г. на длъжностното лице по чл.54 ж, ал.1 от КСО на основание чл. 54 ж, ал.1 и във връзка с чл. 54а, ал.1, т.3 от КСО е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54 а от КСО с мотив, че към 06.04.2020 г. - датата на прекратяване на трудовото правоотношение с „Верди-М 2003“ ООД, ЕИК[ЕИК], С. П. Л. е вписан в търговския регистър като управител на „Фаст инфо“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Съгласно разпоредбата на чл.140, ал.4 от ТЗ, изборът и освобождаването на управител имат действие от вписването им в търговския регистър. В съответствие с тази разпоредба, за дата на прекратяване на осигуряването на управителите на търговските дружества, се счита датата, на която освобождаването на управителя е вписано в този регистър. Предвид посоченото е прието, че С. П. Л. не отговаря на условията на чл.54а, ал.1, т.3 от КСО и няма право на парично обезщетение за безработица.

Срещу издадените Разпорежданията е подадена жалба от П../л.55/

Не се спори по делото, че с жалба УРИ 9001-21 -389/19.10.2020 г., предявена от С. П. Л., е оспорил мълчалив отказ по заявление УРИ 9033-21-29/09.09.2020 г. В резултат е образувано адм. дело № 11998/2020г., по описа на АССГ. По делото е постановено Определение № 516/21.01,2022 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 66 състав, по адм. дело № 11998/2020 г. по жалба УРИ 9001-21 -389/19.10.2020 г., предявена от С. П. Л. срещу мълчалив отказ по заявление УРИ 9033-21-29/09.09.2020 г., с което е оставена без разглеждане жалбата на С. П. Л. с вх.№ 37811/01.12.2020г. по описа на Административен съд София – град, подадена чрез адв.И. П., срещу мълчалив отказ на директора на ТП на НОИ С. – град, постановен по жалба № 9001-21-389/19.11.2020г. срещу мълчалив отказ по заявление № 9033-21-29/09.09.2020г., прекратено е производството по административно дело № 11998/2020г. на Административен съд София-град и е изпратена преписката за произнасяне на директора на ТП на НОИ С.-град по реда на чл. 117, ал. 3 от КСО с мотивирано решение.

В резултат е издадено и процесното Решение № 1040-21-235/22.03.2022г. на Директора на ТП на НОИ-С.-град.

Решението е връчено на Л. на 01.04.2022г./л.13/ и същото е обжалвано пред АССГ с жалба от 15.04.2022г.

С Решение № 1040-21-235/22.03.2022г. е прието, че жалба УРИ 9001-21-389/19.10.2020 г., предявена от С. П. Л., ЕГН [ЕГН], срещу мълчалив отказ по заявление УРИ 9033-21-29/09.09.2020 г., представляваща по същество жалба срещу:

1. разпореждане № 214-00-8293-5 от 21.09.2020 г., с което на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, е отменено разпореждане № 214-00-8293- 1/30.04.2020 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а от КСО, с мотиви: “Паричното обезщетение за безработица е неправилно отпуснато.” и

2. разпореждане № 214-00-8293-6 от 21.09.2020 г., с което на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, т. 3 от КСО, е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО, с мотиви: “Към 06.04.2020 г. - датата на прекратяване на трудовото правоотношение с “ВЕРДИ-М 2003“ ООД, ЕИК[ЕИК], С. П. Л. е вписан в търговския регистър като управител на "ФАСТ ИНФО" ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Прието е, че съгласно чл. 10 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 от КСО и продължава до прекратяването ѝ. Съгласно разпоредбата на чл. 140. ал. 4 от Търговския закон, изборът и освобождаването на управител имат действие от вписването им в търговския регистър. В съответствие с тази разпоредба, за дата на прекратяване на осигуряването на управителите на търговски дружества, се счита датата, на която освобождаването на управителя е вписано в този регистър. Прието е също, че предвид посоченото, жалбоподателя С. Л. не отговаря на условията на чл. 54а, ал. 1, т. 3 от КСО и няма право на парично обезщетение за безработица.“

Решаващият орган е приел, че обжалваните разпореждания са постановени в рамките на длъжностното лице по чл. 54ж от КСО и отговарят на формата, НОИ, съгласно правомощията му по чл. 37, ат. 5, т. 2 от КСО.

С процесното Решение № 1040-21-235/22.03.2022, решаващият орган е отхвърлил жалба УРИ 9001-21-259/30.09.2020 г., подадена от С. П. Л. и е потвърдил Разпореждане № 214-00-8293-5 от 21.09.2020 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО и Разпореждане № 214-00-8293-6 от 21.09.2020г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, с което е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а, ал. 1 от КСО.

Прието е, че основен мотив за отказ за отпускане на ПОБ, посочен в оспореното разпореждане № 214-00-8293-6/21.09.2020 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С.-град е неизпълнение на условието на чл. 54, ал. 1, т. 3 от КСО. Решаващият орган е изложил, че Лицата, подлежащи на задължително осигуряване, са посочени в чл. 4 от КСО. Посочил е, че съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица са; управителите и прокуристите на търговски дружества, на еднолични

търговци, на техните клонове и на клоновете на чуждестранни юридически лица, членовете на съвети на директорите, на управителни и надзорни съвети и контролорите на търговски дружества, синдиките и ликвидаторите, както и лицата, работещи по договори за управление на неперсонифицирани дружества и лицата, на които е възложено управлението и/или контролът на държавни и общински предприятия по глава девета от Търговския закон, техни подразделения или на други юридически лица, създадени със закон. Изложил е мотиви, че съобразно разпоредбата на чл. 140, ал. 4 от Търговския закон /ТЗ/ определя, че увеличаване и намаляване на капитала, приемане и изключване на съдружник, преобразуване на дружеството, избор и освобождаване на управител, имат действие от вписването им в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРЮЛНЦ/.

Не се спори по делото, че от фактическа страна е установено, че със заявление от 07.04.2020 г. г-н Л. сезира административния орган с молба за отпускане на ПОБ на основание чл. 54а от КСО. Към него прилага копие на заповед № 5/06.04.2020 г., за прекратяване на трудовото правоотношение с “ВЕРДИ-М 2003” ООД, ЕИК[ЕИК], считано от 06.04.2020 г., на основание чл. 71, ал. 1 от Кодекса на труда.

На основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КСО, с разпореждане № 214-00-8293-1 от 30.04.2020 г., на жалбоподателя е отпуснато ПОБ, считано от 06.04.2020 г. до 05.04.2021 г. в размер на 74.29 лв. дневно.

Във връзка с подадена от г-н Л. декларация за промяна в обстоятелствата за изплащане на ПОБ УРИ 903321-1751#2/01.05.2020 г., с която декларира начало на трудова дейност по чл. 4 от КСО, с разпореждане № 214-00-8293-4/13.05.2020 г., на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54д, ал. 1 от КСО, е прекратено изплащането на отпуснатото ПОБ, считано от 27.04.2020 г., с мотиви; „започване на трудова дейност - по декларация УРИ 903321-1751/01.05.2020 г.”.

Не се спори, че съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата за отпускане и изплащане на паричните обезщетения за безработица /НОИПОБ/ по първоначално постъпило заявление се съставя досие, съдържащо заявлението и приложените към него документи, всички последващи заявления и жалби на лицето и постановените актове по правото му на обезщетение за безработица.

На 09.09.2020 г. г-н Л. подава заявление-декларация за отпускане на ПОБ на основание чл. 54а от КСО УРИ 9033-21-29/09.09.2020 г. Декларира прекратяване на трудовото правоотношение с „Д. - Общо застраховане” ЕАД, считано от 09.09.2020 г. и прилага копие на заповед № 30/08.09.2020 г. за прекратяване на трудовото правоотношение с „ДЗИ - Животозастраховане” ЕАД и заповед № 49/08.09.2020 г. за прекратяване на трудовото правоотношение с „ДЗИ - общо застраховане” ЕАД, считано от 09.09.2020 г.

В изпълнение на чл. 2, ал. 1 от НОИПОБ и предвид, че за лицето е издадено разпореждане № 214-00-8293-1/30.04.2020 г. за отпускане на ПОБ, заявление 9033-21-29/09.09.2020 г. на жалбоподателя е заведено с вх. № 214-00-8293-2/17.09.2020 г. като декларация за промяна в обстоятелствата за изплащане на ПОБ.

След извършена повторна преценка по правото на ПОБ на г-н Л. е установено, че по данни от ТРРЮЛНЦ на 25.05.2005 г, жалбоподателят е вписан като едноличен собственик на капитала и управител на "ФАСТ ИНФО" ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Заличен е като такъв на 21.08.2015г. и е вписан отново като собственик и управител на 15.02.2019 г.

Горестоящият административен орган е приел, позовавайки се на разпоредбите на чл. 140, ал. 4 от ТЗ, че за дата на последно прекратяване на осигуряването, по смисъла на чл. 54а, ал. 4 от КСО, за г-н Л. е датата на заличаването му в ТРРЮЛНЦ като управител. Считано от тази дата, той не подлежи на осигуряване по реда на чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО. Това е правопораждащата дата по реда на чл. 54а, ал. 4 от КСО.

В Регистъра на осигурените лица от "ФАСТ ИНФО" ЕООД, ЕИК[ЕИК] за жалбоподателя са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 01.12.2003 г. до 31.03.2020 г. /с прекъсвания/ с код на осигуряването "12"- като самоосигурявашо се лице, и за периода от 01.06.2019 г. до 06.04.2020 г. с код на осигуряването „10” - като за лице, упражняващо трудова дейност по възложен договор за управление и контрол.

Длъжностното лице, осъществяващо ръководството на осигуряването за безработица, като административен орган, действащ при условията на обвързана компетентност, е длъжно да се съобрази с новоузнатите обстоятелства. Предвид, че лицето подлежи на осигуряване съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО е направена нова преценка правото на ПОБ по подаденото на 07.04.2020 г. заявление за отпускане на ПОБ, като правилно и законосъобразно е прието, че жалбоподателят няма право на ПОБ.

Предвид посоченото, с разпореждане № 214-00-8293-5 от 21.09.2020 г., на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 2 от КСО, е отменено разпореждане № 214-00-8293-1/30.04.2020 г. за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО, с мотиви: "Паричното обезщетение за безработица е w неправилно отпуснато."

С разпореждане № 214-00-8293-6 от 21.09.2020 г., на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, т. 3 от КСО, е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО, с мотиви: "Към 06.04.2020 г. - датата на прекратяване на трудовото правоотношение с "ВЕРДИ-М 2003" ООД, ЕИК[ЕИК], С. П. Л. е вписан в търговския регистър като управител на "ФАСТ ИНФО" ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Съгласно чл. 10 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 от КСО и продължава до прекратяването ѝ. Съгласно разпоредбата на чл. 140, ал. 4 от Търговския закон, изборът и освобождаването на управител имат действие от вписването им в търговския регистър. В съответствие с тази разпоредба, за дата на прекратяване на осигуряването на управителите на търговски дружества, се счита датата, на която освобождаването на управителя е вписано в този регистър. Предвид посоченото, С. Л. не отговаря на условията на чл. 54а, ал. 1, т. 3 от КСО и няма право на парично обезщетение за безработица."

Допълнително в хода на съдебното производство са представени като доказателства и е установено следното: Решение на едноличния собственик на капитала на "ФАСТ

ИНФО" ЕООД, ЕИК[ЕИК] от 05.04.2020г. На 05.04.2020 г. е проведено Общо събрание на дружеството, на което е взето решение за прекратяване на договора за управление и контрол между "Фаст инфо" ЕООД, с ЕИК[ЕИК] и жалбоподателя. Протокол на едноличния собственик на капитала на "ФАСТ ИНФО" ЕООД, ЕИК[ЕИК] от 06.04.2020г., с който е взето решение за освобождаване на С. П. Л. от управител на дружеството и избор на нов управител – С. С. П..

Със заявление №22000203653799/13.04.2020 подадено в НАП/л.77/ е прекъсната дейността на дружеството и дружеството не осъществява дейност от 06.04.2020 г., като е прекъснато самоосигуряването на жалбоподателя.

Видно от Анекс от 05.04.2020 към договор за възлагане на управлението от договора за търговско управление се счита прекратен от дата 05.04.2020 г.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ–С. град, поради което е **процесуално допустима**.

Оспореният административен акт - Решението на Директора на ТП на НОИ С.-град е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Потвърдените разпореждания издадени от ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С.-град, са издадени въз основа на извършения последващ контрол по разходите по ДОО. Обжалвани са по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. В мотивите на акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

По делото не се формира спор по установените факти. Противоположните становища поддържани от страните в настоящото производство се концентрират във въпроса относно наличието на предпоставките по чл. 54а, ал. 1 от КСО за отпускане на парично обезщетение за безработица на жалбоподателя.

За разрешаване на настоящия административноправен спор е необходимо да

бъде съобразено следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 54а, ал. 1 от КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта (т. 1) ; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а от КСО или професионална пенсия по чл. 168 от КСО в Република България, или пенсия за старост в друга държава (т. 2) и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по КСО или законодателството на друга държава с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от КТ (т. 3). Предпоставките за отпускане на парично обезщетение за безработица са предвидени в условията на кумулативност и липсата на която и да е от посочените предпоставки е основание за отказ за отпускане на парично обезщетение за безработица.

В случая между страните не съществува спор относно изпълнението на предпоставките по чл. 54а, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КСО, пораждащи право на парично обезщетение за безработица. Спорната между страните предпоставка, пораждаща право на парично обезщетение за безработица е тази по чл. 54а, ал. 1, т. 3 от КСО и е свързана с изискването лицето да не упражнява трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда.

В настоящото съдебно производство се установи, че спор относно факти няма, а се касае за спор относно законосъобразността на Решение № 1040-21-235/22.03.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град и се свежда до решаване на въпроса имал ли е право жалбоподателя да получи ПОБ по заявлението от 07.04.2020 г. в хипотезата, че е бил управител на „Фаст инфо“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] към 06.04.2020 г., когато е прекратено трудовото правоотношение между него и „Верди-М 2003“ ООД.

Безспорно е установено между страните, че С. П. Л. е бил вписан като управител на „Фаст инфо“ ЕООД към 06.04.2020 г. - датата на прекратяване на трудовото правоотношение с „Верди-М 2003“ ООД. При проверка в търговския регистър безспорно се установява, че Л. е управител на „Фаст инфо“ ЕООД по силата на учредителния акт на дружеството в качеството на едноличен собственик и управител, а не по договор за управление, какъвто не се установява да е публикуван в търговския регистър.

Подаденото на 09.09.2020 г. заявление с вх. № УРИ 9033-21-29 не може да бъде прието като ново заявление за отпускане на ПОБ във връзка с прекратяване на правоотношението с „ДЗИ - Общо застраховане" ЕАД и обосновано е било прието от длъжностното лице като такова за промяна на

обстоятелствата съгласно разпоредбата на чл.54д, ал.5 от КСО.

В случая предвид, че по заявление от 07.04.2020 г. на Л. е бил отпуснат ПОБ за срок до 05.04.2021 г. при започването на работа в „ДЗИ- Общо застраховане“ ЕАД на 27.04.2020г. прекратяването на ПОБ е станало в рамките на периода, за който е било отпуснато същото. В тази връзка длъжностното лице е дължало произнасяне по отношение на възстановяване на изплащането на отпуснатото ПОБ. Именно по повод заявлението е установено, че ПОБ е било неоснователно отпуснато, тъй като не е имало прекъсване на осигуряването на лицето на всички основания. Релевантен в случая е момента на вписването жалбоподателя като управител на „Фаст инфо“ ЕООД.

Времето от издаването на Заповед №5/06.04.2020г. за прекратяване на трудово правоотношение с „Верди-М 2003“ ООД, и от която дата се твърди, че не е била упражнявана дейност като управител на „Фаст инфо“ ЕООД, до заличаването на жалбоподателя като управител на това дружество, следва да се приеме за период на прекъсване на осигуряването, а не като прекратено осигуряване. Разпоредбата на чл. 54а, ал.1 КСО изисква преценка на правото на ПОБ да бъде извършено спрямо последното прекратяване на осигуряването. В случая това е датата 08.10.2020 г., от която дата жалбоподателят е заличен като управител на търговското дружество, към която е било прекратено правоотношението, както с „Верди-М 2003“ ООД. така и това с „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД. Следователно жалбоподателят не е имал право на ПОБ и по повод прекратяване на трудовото правоотношение с Д., тъй като към тази дата липсва заличаване на жалбоподателя като управител на „Фаст инфо“ ЕООД .

По смисъла на разпоредбите на чл.10 КСО, законодателят разграничава момента на възникване/прекратяване на съответното правоотношение по чл.4 от КСО като основание за упражняване на трудова дейност и момента на възникване/прекратяване на осигурителното правоотношение. В случаите, при които има периоди през които не се упражнява трудова дейност, поради което не са внасяни осигурителни вноски и съответно не се зачитат за осигурителен стаж, но правоотношението, по което е полаган труда не е прекратено, е налице прекъсване в осигуряването, а не прекратяване на осигуряването.

Органите на управление на дружеството с ограничена отговорност и техните правомощия са предмет на правната регулация, съдържаща се в глава тринадесета, раздел трети на Търговския закон. С чл. 137, ал. 1, т. 5 от ТЗ е предвидено е, че управителят на дружеството се избира от общото събрание, което определя и възнаграждението му. Съгласно чл. 141, ал. 1 от ТЗ, управителят организира и ръководи дейността на дружеството съобразно закона и решенията на общото събрание, а съгласно ал. 2 - представлява дружеството. Когато дружеството е еднолично, то се управлява и представлява от едноличния собственик на капитала, който решава въпросите от компетентността на общото събрание, за което се съставя протокол в

съответната за решенията на общото събрание форма (чл. 147 от ТЗ).

На основание чл. 140, ал. 1, във вр. с ал. 1 от ТЗ, решенията на общото събрание, които се отнасят до вписванията по чл. 119, ал. 2, сред които е назначаването на управител, трябва да бъдат вписани в търговския регистър. За вписване на името на управителя в търговския регистър се изисква от него да представи нотариално заверено съгласие с образец на подписа (чл. 141, ал. 3 от ТЗ). В ал. 4 на чл. 140 от ТЗ изрично е разписано, че изборът и освобождаването на управителя имат действие от вписването им в Търговския регистър. Правнорелевантната проверка за наличието, съответно липсата на качество на "управител" на едно лице, може да бъде направена единствено в публичния по своя характер Търговски регистър. По силата на чл. 141, ал. 6 от ТЗ, овластяването и неговото заличаване имат действие по отношение на трети добросъвестни лица след вписването им. В този смисъл, в чл. 10, ал. 2 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел е разписано, че невписаните обстоятелства се смятат за несъществуващи за трети добросъвестни лица.

Посочените норми са с императивен характер. Във вътрешните отношения между собственика на дружеството и управителя, както и в отношенията с наети на работа лица, решението за назначаване на управител има незабавно действие, но за да може да упражнява управленческите и представителни функции, предвидени в чл. 141 от ТЗ, по отношение на други лица, управителят трябва да бъде вписан в Търговския регистър. Вписването има конститутивно действие по отношение на правоотношенията с трети за дружеството лица (определени в обжалваното съдебно решение като външни), вкл. и за осигурителното правоотношение с НОИ и неговите органи, осъществяващи дейностите по ДОО. (В този смисъл и Решение No 5644 от 30.04.2018 г. на ВАС по адм. д. No 4313/2017 г., VI о., Решение No 1264 от 30.01.2018 г. на ВАС по адм. д. No 13185/2016 г., VI о. Решение No 15852 от 21.12.2017 г. по адм. д. No 4364/2017 г. на ВАС, VI о.).

Анализът на текстовете налага извода, че за да може да упражнява управленческите и представителни функции, предвидени в чл. 141 от ТЗ, управителят трябва да бъде вписан в търговския регистър. Вписването на името на управителя, съответно заличаването на лицето като такъв, е от значение за правоотношенията на дружеството с трети лица, вкл. и за осигурителното правоотношение с Националния осигурителен институт. (В същия смисъл са решение No 6296 от 19.05.2017 г. по адм. д. No 2842/2017 г. на ВАС, VI о. и решение No 15852/21.12.2017 г. по адм. д. No 4364/2017 г. на ВАС, VI о., Решение No 1264 от 30.01.2018 г. на ВАС по адм. д. No 13185/2016 г., VI о. И РЕШЕНИЕ No 5644 ОТ 30.04.2018 Г. ПО АДМ. Д. No 4313/2017 Г., VI ОТД. НА ВАС). Същото се отнася и за заличаване на вписаното обстоятелство. По принцип заличаването на Л. като управител на "Фаст инфо" ЕООД е станало с вписване в ТР на дата 08.10.20 г.

Следователно към датата на подаване на искането 07.04.2020г. Договорът му

с “Верди М 2003” ООД е бил прекратен видно от Заповед №5 от 06.04.20г. , но е продължил да изпълнява длъжността управител на “Фаст инфо” ЕООД, до вписването на промяна в ТР на 08.10.20г. Твърденията на Л., че дружеството не е извършвало дейност от 06.04.20г., респективно, че той не е получавал възнаграждение по договора си за управление с “Фаст инфо” ЕООД, че същият е бил прекратен на 06.04.20г. са ирелевантни и не опровергават извода на органа за наличие на отрицателна предпоставка за получаване на обезщетение за безработица. Договор за управление не е представен по делото, но очевидно съществува, доколкото самия жалбоподател навежда твърдения за прекратяването му. В ТР липсва изискване за писмена форма за действителност на договора, но това не освобождава жалбоподателя в съдебното производство да докаже твърдението си от което черпи благоприятни правни последици, а именно съществуването на договора, като факт и съществуването на уговорка за възнаграждение. Съдът намира за недоказани и наведените твърдения от жалбоподателя за причините за неполучаването на възнаграждение - дали се дължат на това, че такова не е уговорено, в който случай би била приложима сочената от Л. съдебна практика или поради икономически причини, предвид служебно известната на съда извънредна ситуация в страната през процесния период на 2020г. След като жалбоподателя, не е изпълнил своето процесуално задължение, съдът следва да приложи своеобразната процесуална санкция на чл.154 ГПК, вр. С чл.144 АПК, като приеме за несъществуващи и недоказани твърденията относно договора за управление сключен с “Фаст инфо” ЕООД. Само с оглед изчерпателност и във връзка с цитираната в жалбата съдебна практика, съдът следва да отбележи, че същата е неотнормируема към настоящия казус, доколкото касае съвсем различен случай от процесния.

Въз основа на изложеното дотук, настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение се явява законосъобразно, поради което подадената жалба следва да бъде отхвърлена, като неоснователна. Не са налице отменителни основания по чл. 146, т.1 – 5 АПК.

С оглед изхода на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разности, за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв., определен на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. П. Л. с ЕГН [ЕГН] срещу Решение № 1040-21-235/22.03.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град и потвърдените с него Разпореждане № 214-00-8293-5 от 21.09.2020 г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, с което е отменено Разпореждане № 214-00-8293-1/30.04.2020 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица/ПОБ/ и Разпореждане № 214-00-8293-6 от 21.09.2020г. на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО, с което е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а, ал. 1 от КСО.

ОСЪЖДА С. П. Л. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Териториално поделение НОИ–С. град съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14– дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ :